

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Aleše Roztočila a soudců JUDr. Jiřího Pally a Mgr. Petry Weissové v právní věci navrhovatele: **město Pec pod Sněžkou**, se sídlem Pec pod Sněžkou 230, zast. JUDr. Tomášem Hlaváčkem, advokátem, se sídlem Kořenského 1107/15, Praha 5, proti odpůrci: **Krajský úřad Královéhradeckého kraje**, se sídlem Pivovarské náměstí 1285, Hradec Králové, za účasti osoby zúčastněné na řízení: Z. Š., o návrhu navrhovatele na zrušení opatření obecné povahy odpůrce ze dne 27. října 2014, č. j. 2604/UP/2014/Ji-14, v řízení o kasační stížnosti navrhovatele proti rozsudku Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 24. 3. 2020, č. j. 30 A 76/2017 - 202,

t a k t o :

- I. Návrh navrhovatele na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti **s e z a m í t á .**
- II. Soud **u k l á d á** navrhovateli, aby ve lhůtě **15 dnů** od doručení tohoto usnesení zaplatil **soudní poplatek za návrh na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti**, který podle položky č. 20 Sazebníku soudních poplatků (příloha zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích) činí **1.000 Kč**.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Krajský soud v Hradci Králové výše nadepsaným rozsudkem zamítl návrh navrhovatele na zrušení opatření obecné povahy odpůrce ze dne 27. října 2014, č. j. 2604/UP/2014/Ji-14, jímž odpůrce zrušil postupem dle § 174 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, některé části územního plánu navrhovatele přijatého zastupitelstvem navrhovatele usnesením č. 6 ze dne 13. 12. 2011, který nabyl účinnosti dne 31. 12. 2011.

[2] Proti tomuto rozsudku podal navrhovatel (dále též „stěžovatel“) včas kasační stížnost, v níž požádal o přiznání odkladného účinku.

[3] V odůvodnění návrhu na přiznání odkladného účinku stěžovatel odkázal na nález Ústavního soudu ze dne 14. 5. 2019, sp. zn. III. ÚS 3817/17, ve kterém dle stěžovatele Ústavní soud vyložil právo tak, že pokud přiznal odklad vykonatelnosti nějakému rozhodnutí, které má být nadále po vydání nálezu ještě přezkoumáno, trvá tento odklad i

po vyhlášení nálezů. Tato prorogace ovšem vydáním rozsudku končí, ale i nadále trvají důvody, pro které Ústavní soud odložil tuto vykonatelnost usnesením ze dne 9. 1. 2018, č. j. III. ÚS 3817/17 - 30.

[4] Podle § 107 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“), nemá kasační stížnost odkladný účinek; Nejvyšší správní soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat, přitom přiměřeně použije § 73 odst. 2 až 5 s. ř. s. Podle § 73 odst. 2 s. ř. s. soud na návrh žalobce přizná žalobě odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro žalobce nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem. Podle § 73 odst. 3 s. ř. s. se přiznáním odkladného účinku pozastavují do skončení řízení před soudem účinky napadeného rozhodnutí.

[5] Nejvyšší správní soud připomíná, že odkladný účinek má charakter mimořádného institutu, vyhrazeného pro ojedinělé případy; je koncipován jako dočasná procesní ochrana stěžovatele jako účastníka řízení před okamžitým výkonem pro něj nepříznivého soudního rozhodnutí. Přiznáním odkladného účinku je prolamována právní moc rozsudku krajského soudu. Stěžovatel, který přiznání odkladného účinku navrhuje, přitom má povinnost tvrzení a povinnost důkazní, a je tedy na něm, aby konkretizoval a doložil (osvědčil), jakou konkrétní újmu by pro něj výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly.

[6] Důvody možného vzniku nepoměrně větší újmy stěžovatele oproti jiným osobám jsou vždy individuální, závislé pouze na jeho osobě a konkrétní situaci. Povinnost tvrdit a prokázat vznik újmy má proto stěžovatel. Ten musí konkretizovat, jakou újmu by pro něj znamenal výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí, z jakých konkrétních okolností ji vyvozuje, a uvést její intenzitu. Vylíčení podstatných skutečností o nepoměrně větší újmě musí svědčit o tom, že negativní následek, jehož se stěžovatel v souvislosti s napadeným rozsudkem krajského soudu obává, by pro něj byl zásadním zásahem. Hrozící újma musí přitom být závažná a reálná, nikoliv pouze hypotetická a bagatelní (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 2. 2012, č. j. 1 As 27/2012 – 32).

[7] Nejvyšší správní soud neshledal, že by v posuzovaném případě nastala výjimečná situace pro přiznání odkladného účinku. Stěžovatel v návrhu na přiznání odkladného účinku pouze odkázal na nálezy Ústavního soudu ze dne 14. 5. 2019, sp. zn. III. ÚS 3817/17 (resp. usnesení Ústavního soudu ze dne 9. 1. 2018, č. j. III. ÚS 3817/17 – 30), nespecifikoval však, jaký má tento nálezy a závěry v něm uvedené vliv na posuzovaný případ, ani neosvědčil, že by mu nepřiznáním odkladného účinku mohla vzniknout nepoměrně větší újma než jiným osobám v důsledku jeho přiznání. Není úkolem Nejvyššího správního soudu, aby důvody pro přiznání odkladného účinku namísto stěžovatele sám vyhledával, popř. zjišťoval zda a jak se stav věcí změnil od doby vydání stěžovatelem odkazovaného rozhodnutí Ústavního soudu.

[8] Protože zákonné podmínky pro přiznání odkladného účinku nebyly splněny, Nejvyšší správní soud podle § 107 s. ř. s. ve spojení s § 73 odst. 2 s. ř. s. návrh na přiznání

pokračování

odkladného účinku kasační stížnosti zamítl. Tím Nejvyšší správní soud žádným způsobem nepředjímá své budoucí rozhodnutí o věci samé.

[9] Nejvyšší správní soud dále stěžovateli uložil, aby ve lhůtě 15 dnů od doručení tohoto usnesení zaplatil soudní poplatek za návrh na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti, který podle položky č. 20 přílohy k zákonu č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, činí 1.000 Kč. Podle usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 2. 2012, č. j. 1 As 27/2012 - 32, „[p]ovinnost zaplatit soudní poplatek za podání návrhu na přiznání odkladného účinku vzniká dnem právní moci rozhodnutí, jímž bylo o návrhu rozhodnuto a v němž byla navrhovateli uložena povinnost soudní poplatek zaplatit [§ 4 odst. 1 písm. h) zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, per analogiam].“

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 13. května 2020

Mgr. Aleš Roztočil
předseda senátu